

Sygn. akt IV Ka 718/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak

Sędziowie SO Krzysztof Gąsior (spr.)

SO Ireneusz Grodek

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 roku

sprawy **M. S.**

oskarżonego z art. 178a§4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 22 października 2013 roku sygn. akt VI K 508/13

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., art. 438 pkt 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k.

- 1) **zmienia zaskarżony wyrok, w ten sposób, że uzupełnia podstawę prawną rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności poprzez dodanie art. 69 § 4 k.k.;**
- 2) **w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**
- 3) zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 718/13

UZASADNIENIE

M. S.został oskarżony o to, że w dniu 16.06.2013 roku ok. godz. 14.53 w S.na drodze (...)km, będąc w stanie nietrzeźwości w stężeniu 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc już wcześniej skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublińcu sygn. akt II K 212/12 z dnia 31 sierpnia 2012 roku za kierowanie pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości - jechał jako kierujący po drodze publicznej, samochodem osobowym m-ki (...)o nr rej. (...),

- tj. o czyn z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem z dnia 22 października 2013 roku w sprawie VI K 508/13, uznał oskarżonego M. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu M. S. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. S. karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat, a na podstawie art. 49 § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 50 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 63 § 2 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16.07.2013 roku. Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 280 złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator Prokuratury Rejonowej w Radomsku. Apelacja wywiedziona z treści art. 438 pkt 1 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła obrazę przepisu prawa materialnego art. 69 § 4 k.k. polegającą na niezastosowaniu w/w przepisu w pkt 2 tegoż wyroku, podczas gdy sąd stosując instytucję warunkowego zawieszenia kary miał ustawowy obowiązek powołania tego przepisu.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżanego wyroku poprzez powołanie art. 69 § 4 k.k. do prawnej podstawy zawieszenia wykonania wymierzonej kary pozbawienia wolności.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja prokuratura jest zasadna i w wyniku jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku w ten sposób, że uzupełniono podstawę prawną rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności o przepis art. 69 § 4 k.k.

Nie może ulegać wątpliwości, że Sąd zawieszając warunkowo wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do sprawcy, który popełnił przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k. musi powołać w podstawie prawnej tego rozstrzygnięcia również art. 69 § 4 k.k. Z przepisu tego bowiem wynika, że wobec takiego sprawcy nie stosuje się instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności chyba, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. Zatem jest to przepis przewidujący wyjątek od zasady i niepowołanie go w podstawie prawnej rozstrzygnięcia stanowi niewątpliwie obrazę prawa materialnego.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności o przepis art. 69 § 4 k.k.

Z tych też względów zaskarżony wyrok należało zmienić tylko w omówionym wyżej zakresie, natomiast w pozostałej części wyrok Sądu Rejonowego, jako słuszny i odpowiadający prawu – należało utrzymać w mocy.

Biorąc pod uwagę względy słuszności, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 624 § 1 k.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. Z 1983 r. nr 49, póź. 223 z późniejszymi zmianami), zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.